

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud: V. Negruța)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Danilov, I. Cotruță, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vitalie Vartic,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vartic
împotriva lui Petru Sîrbu și Veronicăi Sîrbu, intervenienți accesorii notarul public
Victoria Dașchevici și Ion Țurcanu cu privire la anularea parțială a certificatului de
moștenitor legal, a contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață,
constatarea faptului acceptării succesiunii și declararea dobânditorilor de rea-
credință,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t a ț ă :

La 21 decembrie 2018, Vitalie Vartic a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Petru Sîrbu și Veronicăi Sîrbu, intervenient accesoriu notarul
Dașchevici Victoria cu privire la anularea parțială a certificatului de moștenitor
legal nr. XXXXX din 10 aprilie 2017, a contractului de înstrăinare cu condiția
întreținerii pe viață nr. 4308 din 16 august 2018, constatarea faptului acceptării
succesiunii și declararea dobânditorilor de rea-credință.

În motivarea acțiunii a indicat că este fiul lui Alexandr Vartic și Elenei
Vartic. A menționat că la XXXXX a decedat tatăl său, Alexandr Vartic, iar după
decesul acestuia, a continuat să locuiască în casa părintească, astfel de facto a intrat
în posesia averii succesoriale după decesul tatălui său, având și viza de reședință la
adresa dată.

Reclamantul a specificat că din necunoștință și fiind plecat la muncă peste
hotarele țării nu s-a adresat la notar în termen de 6 luni, pentru legalizarea dreptului
la moștenire, dar mama sa, Elena Vartic a depus la notar declarație de acceptare a
succesiunii, în care fraudulos a tănuit existența sa ca moștenitor de gradul I,
primind întreaga moștenire după decesul tatălui, or, cota decedatului de 1/2 urma
a fi împărțită în mod egal între el și mama sa, câte ¼ fiecăruia.

A notat că ulterior mama sa, Elena Vartic, a întocmit la 16 august 2018 un
contract de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață cu Petru Sîrbu și
Veronica Sîrbu, or, la XXXXX, mama sa, Elena Vartic, a decedat, astfel imobilul
trecând în proprietatea integrală a pârâților Petru Sîrbu și Veronica Sîrbu.

Reclamantul a considerat că a fost ilegal lipsit de dreptul la moștenire a ¼
cotă-parte din imobilul în litigiu, după moartea tatălui său.

Vitalie Vartic a înaintat o cerere suplimentară privind recunoașterea lui Petru Sîrbu și Veronica Sîrbu ca dobânditori de rea-credință (f.d. 37).

În motivarea cererii suplimentare a invocat că, pârâții cu rea-credință au semnat contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață deși cunoșteau de existența sa ca moștenitor de gradul I, prin ce i-au ignorat drepturile sale.

A solicitat anularea parțială a certificatului de moștenitor legal nr. 1959 din 10 aprilie 2017 în partea a 1/4 din imobilul situat str. XXXXXX, or. Călărași, nr. cadastral XXXXXX, anularea parțială a contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață nr. 4308 din 16 august 2018, încheiat între Elena Vartic și pârâți în proporție de 1/4 din imobilul sus-menționat și constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul tatălui său, Vartic Alexandr, a averii succesoriale ce constă din 1/4 din imobilul situat str. XXXXXX, or. Călărași, nr. cadastral XXXXXX.

Prin hotărârea din 29 mai 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Vartic împotriva lui Petru Sîrbu și Elenei Sîrbu, intervenienți accesorii notarul public Dașchevici Victoria și Țurcanu Ion cu privire la anularea parțială a certificatului de moștenitor legal nr. XXXXX din 10 aprilie 2017, a contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață nr. 4308 din 16 august 2018, constatarea faptului acceptării succesiunii, declararea dobânditorilor de rea-credință. S-a încasat de la Vitalie Vartic în beneficiul lui Petru Sîrbu cheltuielile de judecată în sumă de 4 000 de lei.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 28 iunie 2019, Vitalie Vartic a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Vitalie Vartic și s-a menținut hotărârea din 29 mai 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, prin prisma art. 224, 228, 839, 840, 1440, 1516, 1517, 1519 Cod civil, a notat că argumentele invocate de către apelant, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța, deoarece se combat cu actele cauzei și noemele materiale aplicabile speței, precum și se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Mai mult a menționat că având în vedere faptul că circumstanțele cauzei au fost constatate de către prima instanță și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul a concluzionat de a respinge apelul și de a menține hotărârea contestată.

La 10 februarie 2020, Vitalie Vartic a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în

instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată o apreciere corectă, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 decembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 14 ianuarie 2020 (f.d. 143), or, la actele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 10 februarie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 28 februarie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-611/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 158).

Conform avizelor de recepție, intimații au recepționat copia recursului la data de 04 martie 2020 și la data de 06 martie 2020 (f.d. 159-161) și la 06 aprilie 2020, Petru Sîrbu și Veronica Sîrbu au depus referință, prin care au solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vitalie Vartic, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Suciuc și Stela Suciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Vitalie Vartic ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vitalie Vartic, împotriva deciziei din 10 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat